

KRAJAN

Glasilo krajevne skupnosti Rogaška Slatina

Leto: III.

April 1978

Posebna številka

Program prireditev

v tednu krajevnega praznika od 10. do 17. septembra 1968

Nedelja 10. 9. ob 9. uri

Šahovski turnir v dvorani pri KORS-u

Ponedeljek 11. 9. ob 15. uri

kegljaško tekmovanje v kegljišču pri Soncu

Torek 12. 9. ob 15. uri

kegljaško tekmovanje v kegljišču pri Soncu

Sreda 13. 9. ob 15. uri

tekmovanje v malem nogometu na igrišču Partizana in KORS-a
ob 20 uri fantovski večer pred Zdraviliško dvorano

Četrtek 14. 9. ob 15. uri

strelsko tekmovanje v streljski dvorani pri Križu
ob 17 uri otvoritev knjižnice na Zdraviliškem trgu št. 31

Petek 15. 9. ob 16. uri

otvoritev asfaltirane ceste v Sp. Sečovem
ob 20 uri mednarodni plesni turnir ob sodelovanju plesalcev iz šestih držav

Sobota 16. 9. ob 19. uri

koncert godbe na pihala pred Zdraviliško dvorano
ob 19,30 slavnostna prireditev v veliki Zdraviliški dvorani

Nedelja 17. 9. ob 9. uri

igra godba na pihala koračnice od hotela Sonce do Osnovne šole, nato koncert pred Zdraviliško dvorano
Popoldne zabava pri Pošti.

V primeru slabega vremena se kulturne prireditve v sredo ob 20 uri, v soboto ob 19 uri in v nedeljo ob 9 uri prestavijo v veliko Zdraviliško dvorano.

Na slavnostni prireditvi v soboto ob 19,30 bomo slišali:

— otvoritev, igra godba na pihala jug. himno

— slavnostni govor predsednika KS
— poje pevski zbor Zdravilišča
— recitirajo člani mladinske organizacije

— pobratenje s KS Miljakovački izvori
— podelitev priznanj in pohval
— internacionala — zaključek

16. september - praznik naše Krajevne skupnosti

Ko smo med številnimi dogodki iz NOB na našem območju zbirali dan, ki naj bi bil naš krajevni praznik, smo rekli, da bi naj bil to dan vedrega razpoloženja — ob spominu na kakšen pomemben dogodek in uspešno izvršene akcije proti okupatorju. Praznik Krajevne skupnosti naj bo dan, ko poleg tega ugotavljamo uspehe našega dela in smo praznično razpoloženi.

Po zbranih predlogih in soglasju je delegat krajevne organizacije ZB NOV tovariš Komerički Franc na seji Sveta KS Rogaška Slatina predlagal za krajevni praznik dan 16. septembra. Na ta dan so partizani leta 1944 uspešno izvedli napad na jutranji vlak, zajeli nemške policijske oficirje, jim odvzeli važne listine in jih nato po sodbi naglega sodišča spoznali za krive in ustrelili.

Še so žive številne priče med našimi krajanji, ki se tega dogodka živo spominjajo. To je bila ena v vrsti vedno številnejših partizanskih akcij tega leta, ko je okupator dotlej že nešteto spoznal, da mu stoji nasproti sila, ki se bo z njim borila do uničenja fašizma. Prisotnost lastne ljudske vojske je prebivalstvu vlila novo moč in močno dvignila moralo.

Tovarišica Plavšek Amalija iz Cerovca se takole spominja tega dogodka: Napad je izvršila 3. četa Šercerjeve brigade, ki jo je vodil komandant Riko. Četa je prišla v naše kraje iz Zg. Savinjske doline. Na območju Cerovca in Plešivca je pripravljala napad na nemško policijsko postojanko v Rogaški Slatini. To pa ni ostalo neprikrito gestapovcem. Po naših obveščevalcih smo zvedeli, da se je Gestapo lotil obsežnih priprav za izselitev prebivalstva iz Rogaške Slatine in njene okolice. O tem nam je pripovedoval 14-letni sin neke nemške družine po imenu Jürgen. Povedal je, da je doma slišal o tem in da so na seznamu za izselitev tudi Plevčkovi.

Omenjena četa je imela 15. septembra miting pri Potočnikovi zidanci. Deček Jürgen je v ihti pripovedoval, da se bo naslednjo jutro odpeljal z vlakom policijski komandant Zellmer z več gestapovci v Celje. Pri okrožnem vodji Dorfmeistru je nameraval zahtevati vojaške okrepitve za boj proti partizanom. Kot se je izvedelo, mu je to Dorfmeister že večkrat odklonil, ker je potreboval policiste za nenehne borbe in napade partizanov v Savinjski dolini.

Pri Plevčakovih so pripravljali jedačo za miting. Novico so takoj sporočili komandantu Riku. Le ta pa je prvotni načrt spremenil (napad na Rogaško Slatino) in se odločil za napad na vlak. To je bil jutranje vlak, ki je odpeljal iz Rogaške Slatine okoli 5,30 ure. Mina je strahotno eksplodirala pod lokomotivo in jo skupno s tirni-

cam povsem onesposobila. Sledil je taktično dobro pripravljen napad. Zajeli so osem policijskih oficirjev z imenovanim Zellmerjem, jih oklenili in odpeljali skozi Irje, Stojno selo na Ravno Cerje. Odvzeli so jim sezname in druge važne listine, orožje in uniforme. Po sodbi naglega partizanskega sodišča so jih spoznali za krive pri izvrševanju genocida, mučenjih, usmrčitvah in preganjanjih Slovencev. Obsodili so jih na smrt in kmalu nato tudi ustrelili. Enemu izmed njih je uspelo pobegniti. Pritekel je v spodnjicah v Rogaško Slatino in je poročal o dogodku.

Ustreljene Nemce so v krstah še isti dan pripeljali na voze v Rogaško Slatino. Položili so jih na skupni mrtvaški oder. Naslednji dan so jih s

tovornim vlakom odpeljali nekam v Nemčijo.

Predvidena selitev ni bila izvršena. Mnogim našim krajanom je ta akcija pomenila rešitev pred groznim uničevanjem v fašističnih taboriščih smrti. O tem mi je pripovedoval omenjeni komandant Riko, ki pa je koncem leta 1944 padel. Deček Jürgen še verjetno živi. Po osvoboditvi je bil pri nas na obisku, je sklenila svojo pripoved tovarišica Plavčakova.

Tovariš Narat Janko, upravnik zdraviliške vrtinarije, je bil neposredni udeleženec v tej akciji. Takole nam je pripovedoval:

»V začetku septembra 1944. leta sem se nahajal na Boču v vojni stanici št. 1/27. Okoli 15. septembra je prišla na naš teren Šercerjeva briga-

Vojne operacije NOV in POS na našem območju leta 1944

(Po zapiskih Boršič Antona, kinetovca iz Malih Roden).

Glavnina 14. divizije, se pravi 2. in 13. brigada, je medtem še vedno operirala v vzhodni Štajerski, Tomšičeva brigada pa severno od Šoštanja. Brigade so napadle sovražnikov promet in manjše kolone ter mobilizirale. Vlaki na železniški progi Celje — Rogaska Slatina so pogosto leteli v zrak. Šercerjeva se je gibala bolj severno, v vaseh na obromkih Boča, Plešivca in Donačke gore, ter svoje bataljone pošiljala tudi globlje v Haloze, Bračičeva pa je bila južneje, na Kozjanskem.

Med premikom proti severu je tudi Bračičeva brigada naletela na zasedo 1. bataljona (nemškega polka Treck), ki se je gibal na izhodne položaje za napad na območje Boča in Donačke gore. (Gl. str. 764-4 »Narodnoosvobodilna vojna na Slovenskem 1941 — 45).

Boršičeva kronologija nekaterih operacij pri nas pa takole:

19. februar, letalska bitka nad Rodnami

23. junij, miniran razgledni stolp na Boču ob 18,25 uri

19. julij, onespособljen telefon in linija na Rodnah

5. avgust, goreči vlak drvel po progi

5. avgust, močan spopad na Podplatu

8. avgust, napad partizanov na Šmarje/Jelše od 22. — 03. ure

28. avgust, napad na Boč in okolico septembra, miniran železniški most pri Podplatu

10. september, partizanski miting pri cerkvi Sv. Petra (Medved. s.)

16. september, miniran železniški most v Ratanski vasi. Zajeti oficirji, ki so prenašali usodne dokumente za prebivalce.

17. september, uničen del steklarne ob 3. uri zjutraj

21. september, miniran vlak v Šentvidu

24. september, v Tekačevem zjutraj vlak iztiril — minirana proga

27. september, v Rog. Slatino prispel večji transport vojaštva

29. september, pričetek izkop za obmejne utrdbe proti Hrvaški

30. september, dobivali prve pozive za kopanje jarkov

3. oktober, policija zažgala na Tekačevem Krumpokovo hišo

11. oktober, železniški most v Tekačevem miniran

da iz sestava 14. divizije. Od njene komande nam je bilo ukazano, da se moramo nemudoma zbrati pri določeni hiši nekje na Boču. Dobili smo nalogo za akcijo in kurirja za vodenje. Bil sem določen v skupino, ki je morala izprazniti trgovino Grilc. Akcijo smo izvršili pozno ponoči. Po kurirju je prišlo sporočilo, da se moramo zbrati v Ratanski vasi in priključiti četi, ki je tamkaj zavzela bojne položaje (nekako na terenu, kjer je danes tovarna KORS). Čakali smo na vlak. Prišel je okoli pol šeste ure in že je pred mostom odjeknila močna detonacija mine. Lokomotivo je vrglo s tirnic in ji uničilo parni kotel. Nemci, čeprav oboroženi, se niso branili. Napadalcu so jih takoj ujeli in odpeljali. sposobne moške potnike so mobilizirali, ostale potnike pa so pustili domov. Na začetku vlaka so aktivirali še eno mino, ki je napravila na progi veliko razdejanje. Nemce so odpeljali proti Stojnemu selu in jih po izvršeni sodbi ustrelili. Mi pa smo se ponovno vrnili na Boč.»

Velik partizanski pomen in odjek tega dogodka sta vredna, da jih vsako leto praznujemo na ta dan.

(Podatke zbral Gajšek Franjo, uredil

75-LETNI JUBILEJ ROGAŠKE ŽELEZNICE

Razvoju obsoteljske doline in šmarkega je v dobršni meri botrovala železniška proga Grobelno — Rogatec. Zgradili so jo leta 1903 in jo tudi istega leta odprli.

Sprva je bila namenjena za prevoz pošte in potnikov. Industrija v Straži pri Rogatcu, izdelava mlinskih in brusnih kamnov v Dobovcu, veliko gozdno bogastvo in eksploatacija lesne mase, relativno razvito kmetijstvo in vinogradništvo, vzreja kokoši jajčaric, predvsem pa bujno razvijajoče se zdravilišče in prodor steklenic mineralne vode na tržišče, vse to je pogojevalo vedno bolj naraščajočo potrebo po železniškem prevozu. Po drugi strani pa je rogaška železnica omogočila večji razvoj gospodarskih dejavnosti in približala njihove proizvode oddaljenim tržiščem.

Spočetka je bila proga Grobelno — Rogatec lokalna, vodena in upravljana po delniški družbi. Dolga je bila okoli 28 km. Naše zdravilišče je bilo od njene otvoritve povezano na takratno južno železnico v Poljčanah. Od tam so s kočijami prevažali goste po cesti v Rogaško Slatino. Po tej progi so prihajali obiskovalci iz Dunaja in iz Budimpešte.

Leta 1930 je bila rogaška proga podaljšana od Rogatca do Krapine. Morala bi biti zgrajena že v Avstro-Ogrski monarhiji, saj bi zagotovila mnogotere gospodarske ugodnosti. Vendar pa je takratni režim dajal prednost političnim interesom in jim podrejal gospodarske. Onemogočal je železniš-

ko povezavo s Hrvaško, da bi tako zaviral zbližanje dveh slovanskih narodov in širitev močno oživljene ideje o jugoslovanstvu.

Z otvoritvijo te povezave se je skrajšala zveza z Zagrebom od 150 km (prko Zidanega mosta) na 90 km. V Rogaški Slatini pa se je močno povečal obisk zdraviliških gostov iz južnih pokrajin Jugoslavije. Turisti so še bolj številno prihajali iz srednjeevropskih centrov. Ker je bil železniški prevoz v tistih časih odločno prevladujoč, so so v sezoni pripotovali turisti s pulmani iz Dunaja, Budimpešte in iz Beograda. Tudi vstekleničena mineralna voda je imela tamkaj svoje odjemalce. Železnica je dobila novega naročnika

z dograditvijo današnje steklarne »Boris Kidrič« v letu 1927.

V stari Jugoslaviji so bili rogaški železničarji organizirani v svojo delavsko organizacijo. Borili so se za svoje pravice. Sodelovali so v velikem železničarskem štrajku. Žandarji so jih lovili zunaj domov in jih z nasajenimi bajoneti prisiljevali k vožnji in med vožnjo na lokomotivi.

Nemška okupacija v letu 1941 — 45 ni prizanesla progi in njunim železničarjem. Mnogo jih je bilo tudi v vrstah NOB. Okupatorju je pomenila važno strateško prometno transverzalo. Zato so partizani in zavezniška letala uničevali njene naprave in paralizirali promet na njej. V jeseni leta

Vojne operacije NOV in POS na našem območju leta 1944.

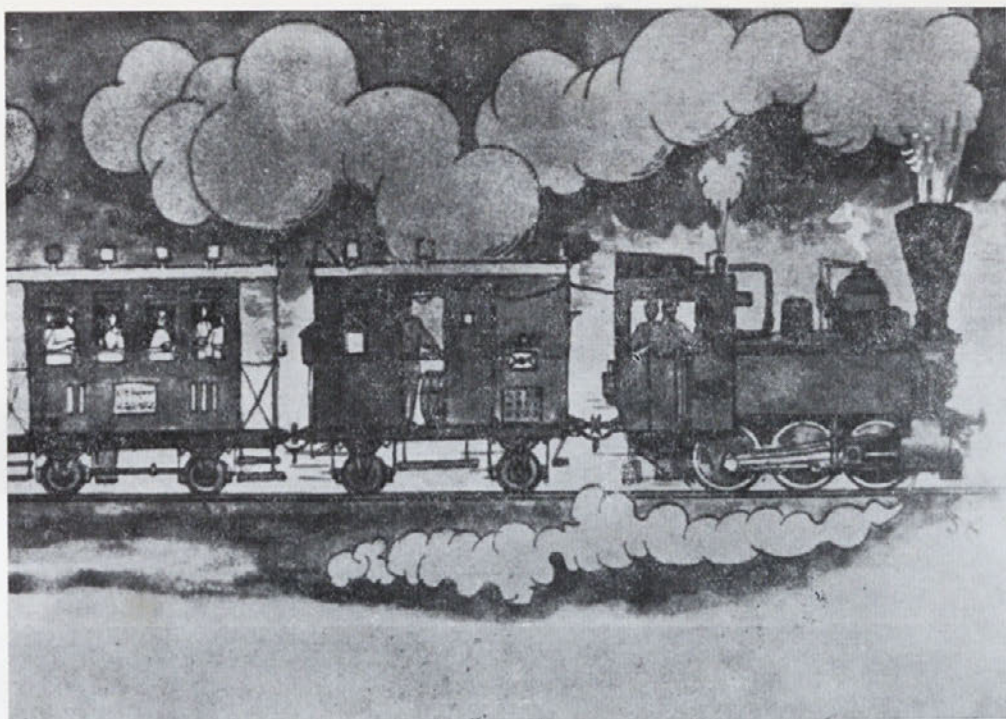
- 11. oktober, gorela žaga na Mestinjah
- 14. november, prispel transport Celjanov v Rog. Slatino na (prisilno delo) izkop
- 26. november, železniška proga minirana v Tekačevem ob 23,25 uri
- 2. december, železniška proga minirana v Tekačevem pri Ogrizku
- 24. december, železniška proga minirana v Podplatu
- 27. december, dva avta zažgana v Podplatu.

Septemberski dogodki so močno razgibali policijske pohode po naših hribih. »Ribarili« so tudi v nasprotnih uniformah (partizanskih).

Policija je ujela tri Rodničane, ki so pobegnili iz Arbeitsdienta (delovna obvezna služba). Odpeljali so jih v celjski Stari pisker. Bili so: Turnšek Ivan, Junež Ivan, Šorn Vinko. Obesili so jih z ostalimi žrtvami na Frankolovem.

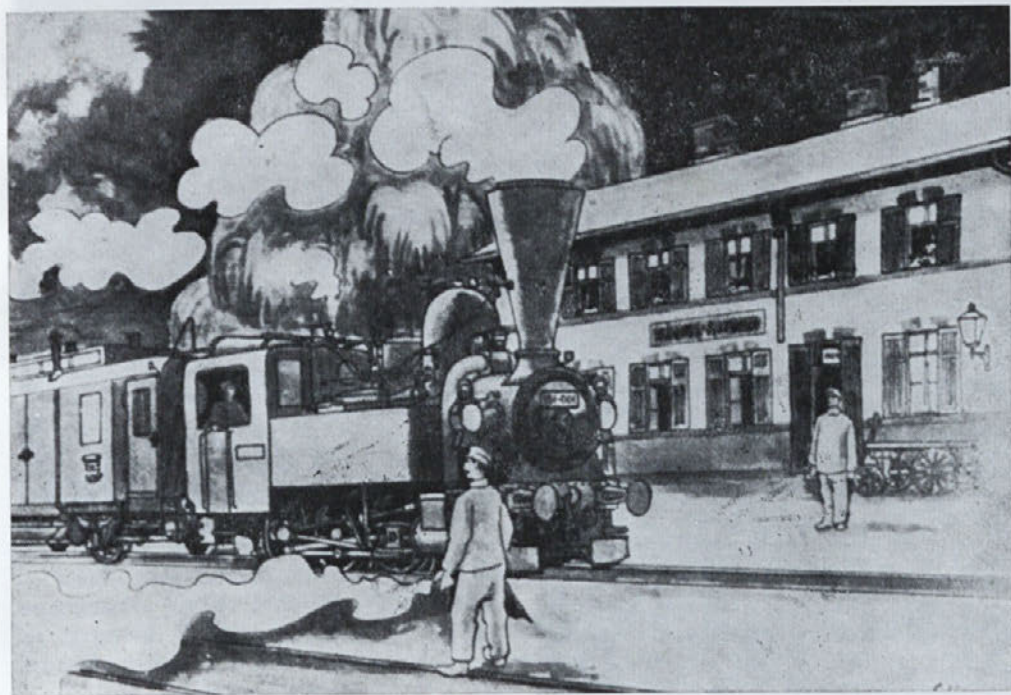
Zahvaljujemo se za podatke.

Sč.

1944 je bila totalno zbombandirana postaja Šmarje pri Jelšah. Znana je tudi drzna partizanska diverzantska akcija v Šentvidu, ko so napadli vlak, ga vžgali in ga brez spredstva kot gorečo divje dirjajočo baklo spustili proti Grobelnem.

Po osvoboditvi je bila proga nekajkrat na »črni listi« za njeno ukinitve. Postala je nerentabilna, ker ji je prišel cestni promet odvzemati potnike in tovor. Poustavní duh naše samoupravne organiziranosti ji je dal ponovno mesto v tem prostoru.

Med tukajšnjimi prebivalci je močno odjeknila in jim vlila samozavest akcija v Ratanski vasi. Minirali so progo pri železniškem mostu, uničili lokomotivo in pri tem zajeli večje število pomembnih okupatorjevih oficirjev. V spomin na ta dogodek praznujemo tudi praznik naše krajevné skupnosti.

Danes so njene naprave modernizirane, odpravljena je parna vleka, ki jo je nadomestila motorna. Prevoz potnikov je postal udobnejši.

Veseli smo tega kakor tudi častiljivega jubileja.

SC.

**TOVARIŠ JAKAC BOŽIDAR, AKADEM. SLIKAR
JE DOVOLIL OBJAVO SVOJIH SLIK V SLAV-
NOSTNI ŠTEVILKI »KRAJAN«.**

TOVARIŠKO SE MU ZAHVALJUJEMO.

Poslovilna pisma nekaterih naših krajanov - talcev

SLAVKO KARAT

je bil rojen 1906 v Zagorju. Bil je steklobrusilec v steklarni. Vključil se je v osvobodilno gibanje. Nemci so ga aretirali 7. julija 1942. Njegovo ženo so Nemci odgnali v taborišče.

Ljuba Cita in Marinkica!

Neisproсна usoda zahteva tudi moje življenje. Ko prejmete to pismo me ne bo več med živimi. Živite srečno.

A ti nedolžni angel moj — moja zlata Marinka, srce mi poka od bolečine, ker Te moram zapustiti tako majhno nedolžno, v teh letih bi me najbolj potrebovala, pa me bo smrt utrgala tvojemu objemu. Srečno sem živel s Tvojo dobro mamico, ubogaj jo, bodi pridna in poštena. In Ti uboga Cita pusti vse skupaj v Slatini in pojdi z Marinko v Graz. Zadnja misel sta mi vedve, in moja mati. Vidim Vas v duhu. Zadnja beseda iz mojih ust bo vzdih Marinka — Cita — mati.

Nedolžen angelček moj. Nikdar več ne bom zrl v Tvoje nedolžne oči, nikdar več poljuboval Tvojih malih ustec, imej me v spominu in oprosti mi. Zbogom moja draga Cita. Spominjam se presrečnih dni najine odkrite ljubezni. Najbolj srečen sem bil ko se nama je rodila Marinkica. Ustvarila sva si svoj domek, in mislila takrat — vse za našo Marinko. Pa usoda je hotela drugače. Franc in Justo prosim Te nadomestujete mene, pazita na Marinko vse je končano, a ne po moji krivdi. Pišite moji mami: Agnes Karat Edlingen, Niederdorf 62.

Srčno vas pozdravljam in vroče poljubljam Vaš Slavko Tvoj nesrečni atek Marinkica moja.

Marinka ko boš odrasla me boš še razumela.

Po mojo plačo pišite v tovarno.

ALBINA BAUER

je bila rojena 1913 v Bolzanu, kjer je bil oče železničar. Po opravljeni meščanski šoli v Celju se je izučila za trgovsko pomočnico. Pred vojno je žive-la s svojim možem v Rogaški Slatini.

V tem kraju sta se oba vključila v osvobodilno gibanje. Nemci so njo in moža aretirali poleti 1942. Z njo je bil ustreljen tudi tov. Franc. Njena

mati Marija Anderluh pa je bila ustreljena 15. avgusta 1942.

Ljuba tetka!

Hvala za vse kar ste mi dobrega storili in odpustite mi če sem Vas kedaj razžalila!

Prejmite zadnje pozdrave in poljube od vaše Albine.

Poljub Zlatki Brankecu stričeku in vsem mojim sorodnikom.

JOŽE KRUMPAK

je bil rojen 1916 v Rjavici pri Rogoški Slatini. Bil je kmečki sin in je delal na očetovem posestvu. V domačem kraju se je ključil v osvobodilno gibanje. Aretiran je bil maja 1942.

Njegovo družino so nemci odgnali v taborišče. Sestra Marija je umrla v taborišču Auschwitz.

Dragi domači!

Pošiljam vam iz srca zadnji pozdrav prej ko se ločim od tega sveta. Odpustite mi vse ko sem vas tolikokrat razžalil molite zame in plačajte katero mašo srečno živite za naprej. Pozdravite vse, ki jih poznam že od mladostnih let.

Pazite da se vam ne zgodi kaka nesreča.

Pozdravite sosedo, sorodnike in Maliko. Jaz sem se pripravil na smrt.

Draga mama Rozika, Micka, Jakec Malika.

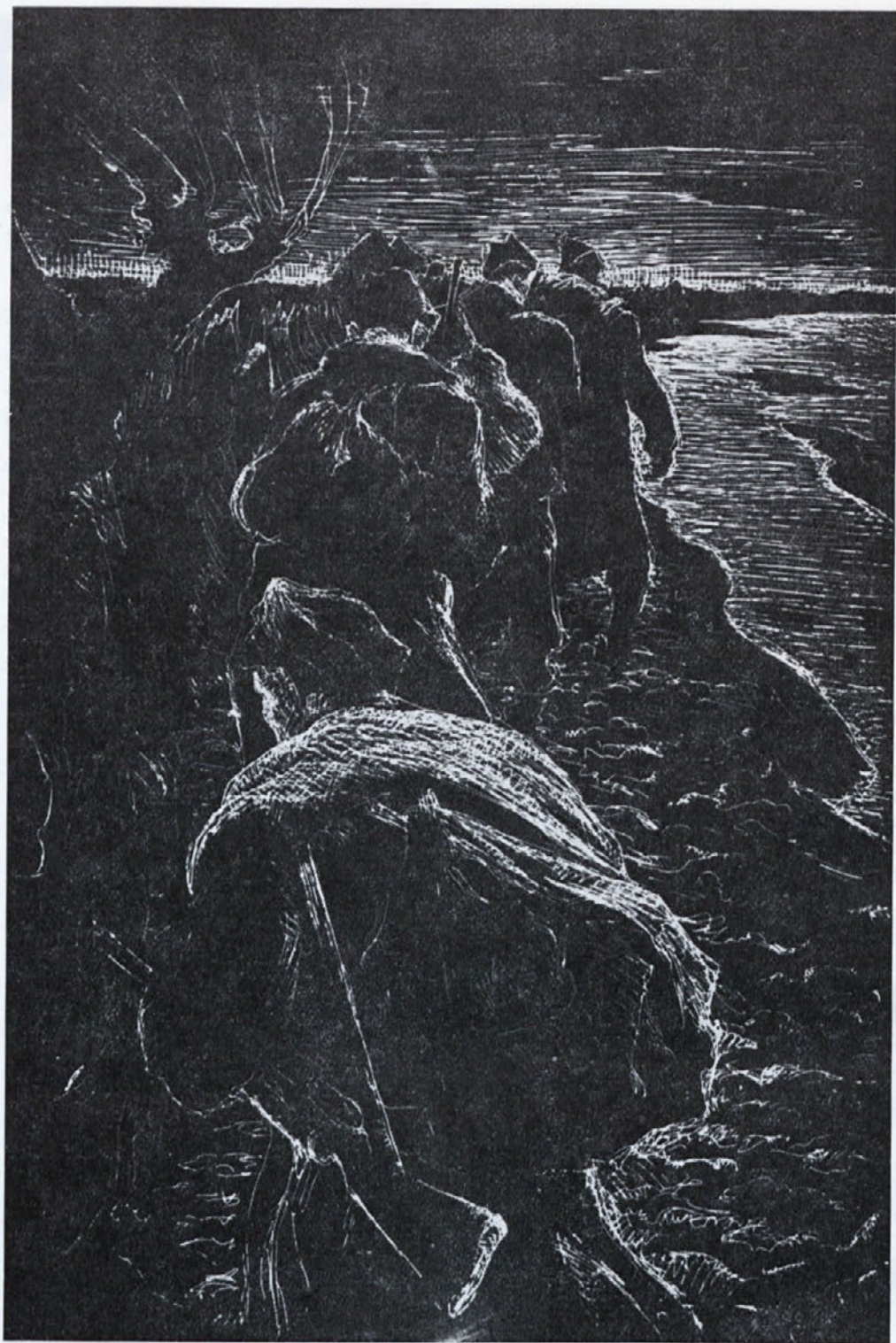
Odpustite mi vsi kar sem Vas žalil.

Ne bodite žalostni ne žalujte zomemoj.

*Bog vas živi!
Vaš Jože*

(Vir: Poslovilna pisma žrtev za svobodo)

Založba Obzorje Maribor

Dobili smo novo knjižnico

V najstarejši stavbi Rogoške Slatine, nekdanji stari direkciji na Zdraviliškem trgu 4, bo v počastitev krajevnega praznika odprta knjižnica, namenjena vsem krajanom.

Že maja letos smo želeli odpreti knjižnico, pa se je urejevanje in strokovno delo zavleklo; tako smo počakali do našega praznika.

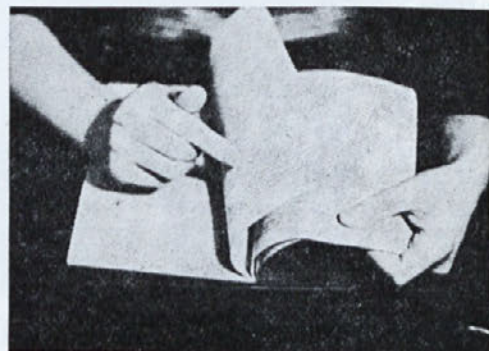
V knjižnici je čez 2000 knjig, največ leposlovnih, nekaj pa je tudi družboslovnih, poljudnoznanstvene in mladinske literature. Knjižnica ima lepe prostore — prijetno opremljeno čitalnico, oddelek z družboslovno in mla-

dinsko literaturo, prostor za izposojanje in največji odelek, namenjen leposlovnim in poljudnoznanstveni literaturi. Oddelek za mladino bo posebno dobrodošel študentom in dijakom ter šolarjem takrat, ko so šolske knjižnice zaprte. Oddelek z družboslovno literaturo nameravamo povečati s pomočjo družbenopolitičnih organizacij, delovnih organizacij in s klubom samoupravljalcev, ki bi prispevali sredstva za nabavo ustrezne literature. Poznavanje le-te bo omogočila boljše znanje na tem področju.

Knjižnica bo odprta dvakrat tedensko popoldne, kolikor bo pa zanimanje večje, pa večkrat.

Želimo, da bi se ob delu knjižnice razvijale še različne duge dejavnos-

ti, kot na primer literarni večeri z znanimi in neznanimi ustvarjalci, knji-

ge in druge razstave, debatni večeri, predavanja ipd. Tako bi knjižnica resnično lahko postala eno izmed sre-

Občinska in krajevna priznanja OF

Ob obletnici ustanovitve OF so bila dne 26. 4. 1978 podeljena priznanja OF s srebrno in bronasto značko.

Priznanja se podeljujejo posameznikom, družbeno-političnim in drugim organizacijam v občini Šmarje pri Jelšah in Krajevni skupnosti Rog, Slatina.

Dodeljujejo se za posebne dosežke na področju družbeno-politične in družbene dejavnosti. Posamezniki lahko sprejmejo to priznanje za posebno uspešno delo pri uveljavljanju in razvoju soc. družbenih odnosov, zlasti pa za dosežke ki pospešujejo neposredno uveljavljanje občanov in delovnih ljudi na vseh področjih družbenega življenja. Občinsko priznanje osvobodilne fronte za leto 1078 so prejeli:

Osnovna šola Boris Kidrič Rog, Slatina

Trunkelj Mirko steklarna BK Rog, Slatina

Priznanja je na svečani proslavi v zdraviliški dvorani izročil predsednik občinske konference SZDL Šmarje pri Jelšah tov. Unverdorfer Jože.

Krajevna konferenca SZDL Rog, Slatina je ob isti priliki in iste zasluge na območju KS Rog, Slatina podelila priznanja OF z bronasto značko.

Praznanja so sprejeli:

But Franc upokojenec Rog Slatina
Plavčak Amalija gospodinja Cerovec
Novak Cita steklarna Rog, Slatina
Terenska organizacija ZSMS Rog, Slatina

Priznanje je izročil predsednik KO SZDL Rog, Slatina tov. Pelko Jože

dišč kulturnega življenja in delovanja v našem kraju, zato pričakujemo pomoč krajevnih skupnosti in vseh družbenopolitičnih organizacij.

Delavska univerza
Občine Šmarje pri Jelšah
Rogaška Slatina

Humor

Dve mladi gospodinjski pomočnici se pogovarjata o svojih službah.

»Nič preveč se mi ne dopade. Vedno moram odgovarjati: Prosim lepo, milostljiva. Ali pri tebi tudi tako?«

»Ne!« odvrne druga. »Pri meni je pa narobe. Vedno moram odgovarjati: Ne, gospod. Pustite me gospod. Videla bo milostljiva, gospod.«

Na ženskem stranišču je starejša gospa moškega, ki je ravno opravljal malo potrebo:

»Ali ne veste, da je tole le za ženske?«

»Že, že, vendar pa moški uporabljamo tole tudi za opravljanje male potrebe«, ji je zapenjajoč hlače mirno odvrnil moške.

Zdravnik: »Ali se mož morda pri- tožuje nad morebitno željo?«
Soproga: »Nasprotno! Izredno je je vesel.«

Debeluh reče suhcu: »Če vas tako- le pogledam, se mi zdi, da je v vaši deželi huda lakota.«

Suhcu: »Če pa vas takole pogledam, pa si mi dozdeva, da bi bil v povzro- čitelj te lakote.«

Glasilo KRAJAN

Uredniški odbor:

Stane Čujež

Lojze Metelko

Unger Marjan

Tišma Jovo

Franjo Gajšek

Odgovorni urednik:

Stane Čujež

Tiskano v 2250 izvodih.

Tisk: »Djuro Salaj«
TOZD Papirkonfekcija Krško

Skandinaviska križanka

1/3	PIŠTOLA	DRŽAVA V INDIJI	KRAPINA	PROGA	OKLE- ŠEEK		SLOVEN. PEŠNIK IN PIŠAT- (JOŠIP)	BEKANOV NAMEST- NIK	OBROK PLAČILA	ŠTEVILO	PRIHOD V PROSTOR	DALMAT. VINO	SORASTEL DEL	NAŠI RAZGLEDI	JAPONSKI IGRALEC N.TENISA	STOT	ŽIDOVSKO M.IME
KMETIJ - SKI VLAKILEC						KONDUK- TERKA											
NASPROT- JE LAŽI						VRHUNSKI ŠPORTNIK	PREVOZNIK										
Ž.IME			JUGOSL. LUKA ODPRITINA V STENI			MIŠICA OBRAČAL- KA								JAPON. TELOVADEČ FRANC. PIŠATELJ (JULES)			
M.IME				DOMAČA ŽIVAL LJUBLJANA		Ž.IME ŠPORT. RAD. REPORTER (STANE)				NORVEŠKI KRALJ					TOMISLAV MERALIC IGRALEC C.IGOS		
JACK LONDON		PROSTOR V HIŠI SAMODR- ŠTVO				VRTNE HIŠICE			MODEL CITROENA	DELO, OPRAVIL DOŽAGAN KOS BEBA						STARO- GRŠKI MATEMA- TIK	TUJE Ž.IME
VRSTA HRUŠKE						LOVEČ POTOŠNIH ŽIVALI KRAJEVNA SKUPNOST					KARLOVAC	NEUMNA ŽENSKA					
SVOD NAD NAMI				MOŠKI POTOMEC	SLOVEN. IGRALECA (MARIJA)	LOVČAR FRANC. PIŠATELJ (CLAUDE)						FERMENT					
UMETNOST (LATIN.)			POLJSKI NOG. KLUB EL. 1. LIGE ČRTA					PRALNI TRASEK ZA VOLN. TRANINE				AFRIŠKI POLITIK (MODIBO)					
SESTAVIL VILI Š.	ZELO MORALEN ČLOVEK	OZVEZDJE (RIMŠČICE) PIJAČA ZA TEK											ŽELEZN. KRIZIŠČE V DALMA- CICI	PLEME, ROD	ALUMINIJ OBROBNJ OKRASEK		
NASAD MALIN																	
CELOTNO DELO USTVAR- JALCA					KUTINA												
VELIKO REŠETO					PLANOTA NAD BOHINJEM	PADČ. MORSKE VODE	RANO- CELNIK										ŠPANSKA TOVARNA AUTOMOB.
ONASSIS				PEVSKI ZBOR													
IGRALECA TAYLOR				STRUPENA ŽUŽELKA SEVERNI JELEN													SEVER ARGENT. REVOLUC. ... GUEVARA
PRIPADNIK (TELMEV)																	
Ž.IME (LJUBK.)																	
TELEVIZIJA		REKA V POSARJU															

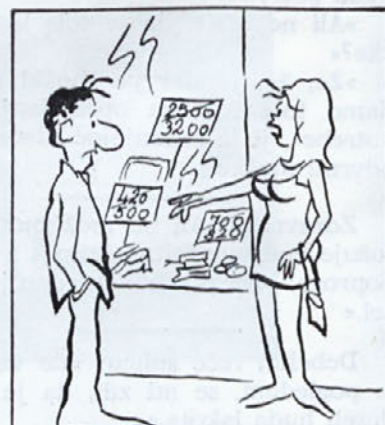
HUMOR

Vidiš, da lahko tudi doma stoji popijes svoja dva decil

Najbrž ste zavrteli napačno številko, ker jaz sploh nimam telefona.

Kaj, visoka cena? Pogledj kako se vse draži!